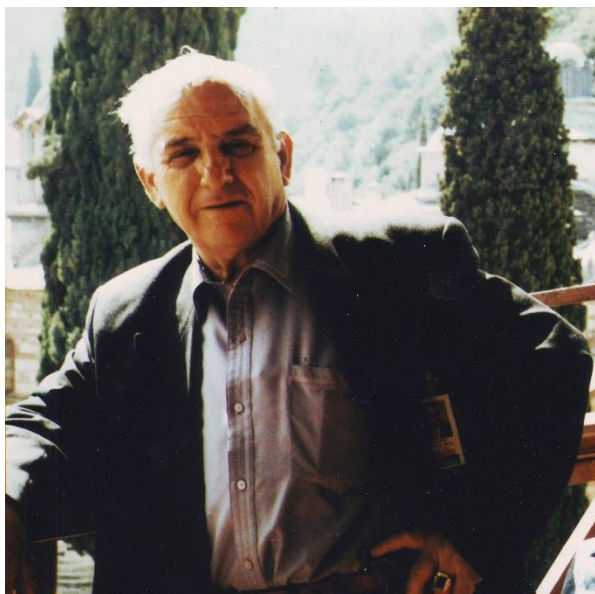

Милорад Јанковић Рота – Пиротски хроничар са фотоапаратом и пером

Милорад Јанковић Рота рођен је 23. фебруара 1931. године у Пироту, као осмо дете у породици Христине и Јована Јанковића, обућара. Још током школовања у родном граду изучавао је фотографски занат код познатих пиротских мајстора, фото Жике и Цанета Васића. Учитељску школу у Пироту завршио је 1951. године, а Вишу педагошку школу у Нишу 1961. године, на групи за српски и руски језик и књижевност.

Још као ученик почео је да сарађује са листовима „Слобода“, „Политика“ и „Просветни преглед“, по наговору професора Драгољуба Јанковића Јенкија. Као фоторепортер и референт за информисање учествовао је на великим радним акцијама, попут изградње пруге Шамац–Сарајево, ауто-пута „Братство и јединство“ и Новог Београда

Након одслужења војног рока, као учитељ је службовао на Косову, а потом у околини Врања, Лесковца и Ниша, све до 1963. године када се враћа у Пирот. Од тада постаје хонорарни дописник „Политике експрес“ из Пирота, посао који је обављао деценијама. Петнаест година радио је као наставник српског и руског језика у Основној школи „Вук

Караџић", а крајем осамдесетих година у потпуности се посветио новинарству.

У недељнику „Слобода“ радио је као новинар и уредник, где је покренуо рубрике „Гости града говоре“, „Наши по белом свету“ и „Из породичних албума“. Био је и уредник подлистка „Лужничке новости“ и извештавао са бројних догађаја у Србији и некадашњој Југославији.

За свој дугогодишњи новинарски рад добио је више признања и одликовања, између осталог и од грчких ветерана за неговање сећања на грчко војничко гробље у Пироту. И у пензионерским данима остао је активан у новинарству, сарађујући са више листова и учествујући у раду „Лужничких новина“. Аутор је књиге „Човек није брдо“ и трилогије о Хиландару.

